

Σημαντική Διεθνιστική Πρωτοβουλία Οργανώσεων και Εργατικών Ενώσεων από όλο τον κόσμο

Σε **Αντιπολεμική Διεθνιστική Πρωτομαγιά** καλούν οργανώσεις και εργατικές ενώσεις από όλο τον κόσμο, στο πλαίσιο μιας ευρύτερης Πρωτοβουλίας που καλεί τους εργαζόμενους του κόσμου να κινητοποιηθούν ενάντια στους **πολέμους, τη στρατιωτικοποίηση και την πολεμική οικονομία**.

Το κείμενο το υπογράφουν οι οργανώσεις: TIR (Tendencia Internacionalista Revolucionaria)/Διεθνιστική Επαναστατική Τάση και SI Cobas από Ιταλία, Partido Obrero και Polo Obrero από Αργεντινή, NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και ΟΚΔΕ Σπάρτακος από Ελλάδα, Crvena akcija-Crvena inicijativa /Κόκκινη Δράση-Κόκκινη Πρωτοβουλία από Κροατία-Σερβία, SEP/Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα από Τουρκία, İnkılabın Sesi / Φωνή της Επανάστασης από Αζερμπαϊτζάν, Fuerza 18 de Octubre από Χιλή, Tribuna Classista από Βραζιλία, La Fragua από Ουρουγουάη, United Front Committee for a Mass Labor Party (UFCLP) από ΗΠΑ.

Πρόκειται για μια πρωτοβουλία με προοπτική που δεν θα εξαντληθεί στην Πρωτομαγιά, αλλά θα προσπαθήσει **να ανοίξει δρόμους διεθνιστικής, εργατικής παρέμβασης** καθώς η προοπτική γενίκευσης των πολέμων απειλεί την εργατική τάξη και τη νεολαία με σφαγή.

Το κείμενο επισημαίνει ότι οι σάλπιγγες και τα τύμπανα του πολέμου ηχούν όλο και πιο δυνατά και καλεί σε συντονισμένη αντιπολεμική διεθνιστική εργατική δράση:

Πρωτομαγιά 2024: Εργαζόμενοι του κόσμου ενάντια στους πολέμους, τη στρατιωτικοποίηση και την πολεμική οικονομία

Εβδομάδα με την εβδομάδα **οι σάλπιγγες και τα τύμπανα του πολέμου γίνονται όλο και πιο δυνατά**, με την Ευρώπη στην πρώτη γραμμή. Ενώ η ιμπεριαλιστική σφαγή στην Ουκρανία μαινεται, τα ευρωπαϊκά μέλη του NATO καλούν και σχεδιάζουν “προετοιμασίες για πόλεμο”, “πολεμική οικονομία”, επαναφορά της υποχρεωτικής στράτευσης, υποδαύλιση του αντιδραστικού εθνικισμού και της ξενοφοβίας. Η ΕΕ και τα κράτη-μέλη της αυξάνουν τους στρατιωτικούς προϋπολογισμούς τους, **προετοιμάζονται να κάνουν τους εργαζόμενους και τη νεολαία “κρέας για τα κανόνια” για να στηρίξουν το μερίδιό τους στην αναδιανομή του κόσμου**.

Ο γενοκτονικός πόλεμος του Ισραήλ κατά του παλαιστινιακού λαού συμπλήρωσε μόλις 6 μήνες με δεκάδες χιλιάδες Παλαιστίνια παιδιά και ηλικιωμένους νεκρούς, με τη χορηγία των ΗΠΑ και άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων στις οποίες στηρίζεται για να διαπράττει καθημερινά σφαγές με πλήρη

ατιμωρησία.

Τη στιγμή της σύνταξης αυτής της διεθνιστικής έκκλησης για την 1η Μαΐου, η διεθνής πολιτική ένταση έχει ενταθεί σημαντικά, απειλώντας να ξεσπάσει σε γενικευμένο πόλεμο στη Μέση Ανατολή. Η προφανής προσπάθεια της κυβέρνησης Νετανιάχου να ξεπεράσει τις δυσκολίες της επεκτείνοντας τον πόλεμο σε ολόκληρη την περιοχή της Μέσης Ανατολής πρέπει να μας οδηγήσει στην περαιτέρω ενίσχυση της διεθνούς κινητοποίησης κατά του σιωνιστικού κράτους και των προστατών του.

Στα σύνορα της Ευρασίας με τον Ειρηνικό, η κυβέρνηση της Ιαπωνίας αναθεωρεί το σύνταγμα -με την έγκριση των ΗΠΑ, οι οποίες ως νικητήρια δύναμη το επέβαλαν στην ηττημένη, με τον τρόπο δύο ατομικών βομβών- προκειμένου να πραγματοποιήσει έναν αχαλίνωτο, πλήρους κλίμακας επανεξοπλισμό και να αντιμετωπίσει την αυξανόμενη οικονομική επιρροή και στρατιωτική διεκδικητικότητα της Κίνας στην περιοχή, όπου το μέλλον της Ταϊβάν παίζει το ρόλο ωρολογιακής βόμβας.

Το παγκόσμιο πλαίσιο της καπιταλιστικής κρίσης και ο αυξανόμενος ανταγωνισμός μεταξύ των καπιταλιστικών δυνάμεων, συμπεριλαμβανομένης της Ρωσίας και της Κίνας, υπονομεύουν τη βιομηχανική και οικονομική υπεροχή των καθιερωμένων ιμπεριαλιστικών κρατών, των ΗΠΑ και της Ευρώπης. Μακριά από τη δημιουργία μιας νέας ισορροπημένης και ειρηνικής ισορροπίας, όπως ισχυρίζονται οι υποστηρικτές του “πολυπολικού κόσμου”, αυτό ωθεί τις παρακμάζουσες δυνάμεις να στηρίξουν την πρωτοκαθεδρία τους μέσω του προστατευτισμού, της κρατικά χρηματοδοτούμενης βιομηχανικής πολιτικής και των στρατιωτικών επεμβάσεων. **Ο Τρίτος Παγκόσμιος Πόλεμος δεν ήταν ποτέ τόσο πιθανή έκβαση, είτε ηθελημένη είτε ακούσια, της καπιταλιστικής διαμάχης.**

Ενώ ο πόλεμος στην Ουκρανία σφάζει εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους και εκτοπίζει εκατομμύρια στον ευρωπαϊκό πυρήνα του καπιταλισμού, στην αφρικανική ήπειρο - το Σουδάν και το Κονγκό στην πρώτη γραμμή - διεξάγονται πόλεμοι χαμηλότερης έντασης, αλλά όχι λιγότερο αιματηροί, στη σύγκρουση μεταξύ των ίδιων μονοπωλίων που ανταγωνίζονται για τους φυσικούς πόρους και το φθηνό εργατικό δυναμικό.

Ακόμα και στη Λατινική Αμερική, ενώ η αντιπαράθεση μεταξύ των μεγάλων δυνάμεων δεν εκρήγνυται σε ανοιχτούς πολέμους, εκδηλώνεται με την αστική υποστήριξη στρατιωτικών πραξικοπημάτων ή δεξιών caudillo (ο πιο πρόσφατος είναι ο Μιλίε στην Αργεντινή), που συνήθως ευθυγραμμίζονται με τον αμερικανικό ή τον ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό, για να διεξάγουν ανοιχτό πόλεμο εναντίον των εργαζομένων, αφαιρώντας ιστορικές εργατικές κατακτήσεις και τα δικαιώματα στην αυτοοργάνωση, την απεργία και τη διαμαρτυρία.

Μόνο ο ανεξάρτητος αγώνας και η κινητοποίηση των εργατών, ως επικεφαλής των υπό εκμετάλλευση λαών, υποστηριζόμενος από την ενότητα των εργαζομένων και των ανέργων, μπορεί να τους σταματήσει. Σίγουρα δεν θα τους σταματήσουν οι κεντροαριστεροί αστικοί συνασπισμοί, όπως του Λούλα στη Βραζιλία, που συμβιβάζονται με τους φασιστοειδείς στρατιωτικούς και επίσης θεσπίζουν φιλική προς το κεφάλαιο νομοθεσία ενάντια στην εργασία, ο Περονισμός στην Αργεντινή ή οι Κεμαλιστές στην Τουρκία, που προτείνουν στους πεινασμένους εργαζόμενους να “περιμένουν” μέχρι να “φθαρεί” ο Μιλίε ή ο Ερντογάν για να τους νικήσουν σε μακρινές εκλογές το 2027 ή το 2028.

Το Ισραήλ εκμεταλλεύεται αυτό το πολεμικό και μιλιταριστικό περιβάλλον για να πετύχει τον “ζωτικό του χώρο” εγκαθιδρύοντας ένα Μεγάλο Ισραήλ, ακολουθώντας το δικό του γενοκτονικό δρόμο εναντίον των Παλαιστινίων της Γάζας, με στόχο την εντατικοποίηση της εθνοκάθαρσης. Πίσω από το Ισραήλ στέκεται ο χορηγός του, οι Ηνωμένες Πολιτείες και ο δυτικός ιμπεριαλισμός, οι οποίοι, παρά τις τριβές και τις αποκλίσεις, συνεχίζουν να στηρίζουν στρατιωτικά και οικονομικά τη γενοκτονία.

Εμείς οι επαναστάτες υποστηρίζουμε το δικαίωμα των καταπιεσμένων να εξεγείρονται με όλα

τα μέσα. Η 7η Οκτωβρίου ήταν μια απάντηση στην ολοένα και πιο επιθετική πολιτική του Ισραήλ ενάντια στον παλαιστινιακό λαό στη Γάζα, την Ιερουσαλήμ και τη Δυτική Όχθη, η οποία έχει θέσει σε κρίση τη δέσμευση της ηγεσίας του στις συμφωνίες του Όσλο και την ανεφάρμοστη λύση των δύο κρατών. Δηλώνουμε την άνευ όρων υποστήριξή μας στο ενιαίο μέτωπο των οργανώσεων της παλαιστινιακής αντίστασης και τονίζουμε ότι η νίκη του παλαιστινιακού λαού εξαρτάται από τη μετατροπή της τρέχουσας σύγκρουσης σε επανάσταση που θα κατακτήσει μια μοναδική, κοσμική και σοσιαλιστική Παλαιστίνη, κάτι που είναι δυνατό μόνο με ένα επαναστατικό κύμα στην περιοχή, που θα ενωθεί στον αγώνα για μια Σοσιαλιστική Ομοσπονδία της Μέσης Ανατολής.

Η συγκίνηση, η αγανάκτηση, η θέληση να αγωνιστούμε ενάντια στην καταπίεση και τη γενοκτονία του Ισραήλ στην Παλαιστίνη πρέπει να συμβάλει στην ευαισθητοποίηση της ευρύτερης εικόνας των άλλων, όχι λιγότερο αιματηρών πολέμων και του διαφαινόμενου κινδύνου ενός Τρίτου Παγκόσμιου Πολέμου. **Οι εργαζόμενοι, οι προλετάριοι που καλούνται να δεχτούν βαριές θυσίες για την οικονομία του πολέμου και να σφάζονται μεταξύ τους για να αποφασίσουν ποιος θα τους εκμεταλλευτεί, πρέπει να απορρίψουν αυτές τις θυσίες και να κηρύξουν πόλεμο στους πολέμους του κεφαλαίου και να οργανωθούν για να ανατρέψουν την καπιταλιστική κυριαρχία στον κόσμο.**

Ιστορικά η Πρωτομαγιά είναι η διεθνής ημέρα του αγώνα των εργαζομένων για τη μείωση του χρόνου εργασίας και τη χειραφέτηση από την καπιταλιστική εκμετάλλευση. Η Πρωτομαγιά είναι επίσης η διεθνής ημέρα αγώνα των εργαζομένων ενάντια στο αστικό κράτος, το οποίο έχει υποστηρίξει την εκμετάλλευση του κεφαλαίου με όλες του τις εξουσίες: τη νομοθεσία που εγγυάται τα “δικαιώματα” του κεφαλαίου πάνω στη μισθωτή δουλειά, τη δικαιοσύνη που εγγυάται το κεφάλαιο ενάντια σε κάθε αγώνα που θέτει σε κίνδυνο την ταξική καταπίεση (από τον απαγχονισμό τεσσάρων συνδικαλιστικών ηγετών στο Σικάγο το 1886), και τις ένοπλες υπηρεσίες καταστολής που σε όλο τον κόσμο διεξάγουν τον εσωτερικό πόλεμο για την επιβολή της εκμετάλλευσης ενάντια στην αντίσταση των εργαζομένων μέσω απεργιών και απεργιακών περιφρουρήσεων.

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος που αντιμετωπίζουν σήμερα οι εργαζόμενοι και ολόκληρη η ανθρωπότητα είναι ο κίνδυνος να παρασύρουν οι καπιταλιστικές κυβερνήσεις τους λαούς σε μια κατάσταση γενικευμένου πολέμου, που σημαίνει μια παγκόσμια σφαγή όπως συμβαίνει στην Ουκρανία, το Σουδάν, το Κονγκό, την Παλαιστίνη. **Πρέπει να τον πολεμήσουμε αυτή τη στιγμή, αντιτασσόμενοι στις ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις, τους υπαίτιους των σημερινών πολέμων, ενώνοντας τις δυνάμεις μας διεθνώς σε ένα προλεταριακό στρατόπεδο, ενάντια στα αντιμαχόμενα ιμπεριαλιστικά στρατόπεδα.** Δεν είναι ζήτημα να αντιταχούμε στον πόλεμο με τον λεγόμενο πασιφισμό. Πρέπει να αντιτάξουμε τον προλεταριακό μας διεθνισμό στο αντιδραστικό εθνικιστικό δηλητήριο που ενσταλάζουν στην εργατική τάξη.

Μοιραζόμαστε τα ταξικά μας συμφέροντα για καλύτερους μισθούς, μικρότερες εβδομάδες εργασίας, υγιέστερη εργασία και ζωή με άλλους εργαζόμενους σε όλο τον κόσμο. Μοιραζόμαστε τη βαθιά επιθυμία να ζήσουμε ειρηνικά με τις αδελφές και τους αδελφούς μας σε όλο τον κόσμο.

Δηλώνουμε την πιο ένθερμη υποστήριξή μας στον αγώνα των καταπιεσμένων λαών που αντιμετωπίζουν την ιμπεριαλιστική καταπίεση, έχοντας συνείδηση ότι η ήττα ενός κράτους καταπιεστή αποτελεί πλήγμα για την ιμπεριαλιστική παγκόσμια τάξη και μοχλό ενίσχυσης της υπόθεσης των υπό εκμετάλλευση σε όλο τον κόσμο. Οι εργαζόμενοι των μητροπόλεων έχουν καθήκον να κινητοποιηθούν εντός των συνόρων τους για την υποστήριξη των λαών που είναι θύματα της υποταγής της ιμπεριαλιστικής αστικής τάξης στις αντίστοιχες χώρες τους. Αυτή η πολιτική κινητοποίηση σήμερα αφορά πρώτα απ’ όλα την υποστήριξη του παλαιστινιακού λαού.

Ας αντιτάξουμε την ταξική αδελφότητα μεταξύ γηγενών και μεταναστών στην ξενοφοβία που αποσκοπεί στη διαίρεση των εργαζομένων: η τάξη μας είναι διεθνής, εκατοντάδες εκατομμύρια από εμάς

αναγκάζονται από τον πόλεμο, την ξηρασία και την κλιματική αλλαγή, την αρπαγή της γης, να μετακινηθούν από την ύπαιθρο στις πόλεις ή να μεταναστεύσουν σε άλλες χώρες, παίρνοντας μεγάλους κινδύνους. Αν οι ντόπιοι εργάτες ενώσουν τους αγώνες τους με τους αγώνες των μεταναστών εργατών, οι τελευταίοι δεν θα χρησιμοποιηθούν για να πιέσουν τους μισθούς προς τα κάτω.

Ας εναντιωθούμε στην οικονομία του πολέμου!

Πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ότι σε έναν ιμπεριαλιστικό πόλεμο όπως αυτός της Ουκρανίας **δεν υπάρχει πλευρά να διαλέξουμε**, ότι **“ο εχθρός βρίσκεται στην ίδια μας τη χώρα”**.

Αυτός ο πόλεμος είναι ένας ενδοϊμπεριαλιστικός πόλεμος, μεταμφιεσμένος από κάθε πλευρά με ψευδοπροοδευτικά και ψευδοδημοκρατικά επιχειρήματα. Ο εχθρός για τους Ρώσους και τους Ουκρανούς είναι οι ίδιες τους οι κυβερνήσεις, οι οποίες έχουν ρίξει εκατοντάδες χιλιάδες προλετάρους στη μηχανή του κιμά στα πεδία των μαχών για να σκοτώσουν και να ακρωτηριάσουν ο ένας τον άλλο για τα εκμεταλλευτικά συμφέροντα των αντίστοιχων κυρίαρχων τάξεων.

Για τους εργάτες των ευρωπαϊκών και αμερικανικών χωρών του NATO ο εχθρός είναι οι δικές τους κυβερνήσεις, οι οποίες στέλνουν όπλα, πληρωμένα από τους δικούς τους εργάτες, στους Ουκρανούς εργάτες για να χύσουν το αίμα τους για να επεκτείνουν οι NATOϊκές εταιρείες την εκμετάλλευσή τους στο ουκρανικό έδαφος και την εργατική τάξη. Από την άλλη πλευρά, ο Πούτιν δεν αντιπροσωπεύει μια αντιιμπεριαλιστική προσπάθεια, αλλά επιδιώκει να εξασφαλίσει το μερίδιο της ρωσικής καπιταλιστικής ολιγαρχίας στην παγκόσμια πίτα, καταφεύγοντας μάλιστα σε μια προπαγάνδα που επιτίθεται στην πολιτική του Λένιν και δοξάζει την τσαρική Ρωσία.

Όλα τα καπιταλιστικά κράτη, όλες οι κυβερνήσεις, με τους εσωτερικούς τους ανταγωνισμούς και τις διαιρέσεις τους, είναι εκφράσεις των κερδοσκοπικών αστικών τάξεων που συνδέονται με τις μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις, τα καπιταλιστικά μονοπώλια, το διεθνές χρηματοπιστωτικό σύστημα και αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του κοινωνικού συστήματος που παράγει τον πόλεμο. Παρόλο που αρκετές χώρες έχουν όλο και πιο έντονες συγκρούσεις με τις δυτικές μεγάλες καπιταλιστικές δυνάμεις, καμία από αυτές δεν μπορεί να είναι σύμμαχος στον πόλεμο των εργαζομένων κατά του πολέμου. Αυτό μπορεί εύκολα να γίνει αντιληπτό αν κοιτάξουμε τι είδους σχέσεις έχουν αυτά τα κράτη με τις εργατικές τάξεις τους και με τους εργάτες των χωρών που βρίσκονται στις αντίστοιχες σφαίρες επιρροής τους. **Το στρατόπεδό μας δεν είναι το στρατόπεδο των αστικών κρατών, είναι το στρατόπεδο των υπό εκμετάλλευση και καταπιεσμένων τάξεων, των εργαζομένων, του διεθνούς προλεταριάτου**, της μόνης τάξης που έχει συμφέρον και έχει τη δύναμη -αν οργανωθεί- να βάλει τέλος στους πολέμους που οι εκμεταλλευτές της διεξάγουν εις βάρος της.

Είναι απαραίτητο οι οργανώσεις που στέκονται στο έδαφος του συνεκτικού προλεταριακού διεθνισμού, να ενωθούν σε κοινές πρωτοβουλίες. **Η ώρα είναι τώρα, πριν να είναι πολύ αργά!**

Το παρελθόν έχει σημασία, αλλά θα κριθούμε από την ικανότητά μας να αντιμετωπίσουμε τις προκλήσεις της ιστορικής μας περιόδου μετωπικά.

Την Πρωτομαγιά του 2024 ας βγούμε στους δρόμους με τα ίδια συνθήματα σε όλο τον κόσμο:

- Σταματήστε τον πόλεμο NATO-Ρωσίας στην Ουκρανία! **“Ο εχθρός είναι στη χώρα μας!”**

- **ΟΧΙ** στην κούρσα των εξοπλισμών και στην πολεμική οικονομία! Δωρεάν υγειονομική περίθαλψη και εκπαίδευση για όλους! Λιγότερη δουλειά, δουλειά για όλους!

- Σταματήστε τη γενοκτονία στη Γάζα, ελευθερώστε την Παλαιστίνη! **Ας υποστηρίξουμε την παλαιστινιακή αντίσταση! Σταματήστε την εθνική, φυλετική, εθνοτική, θρησκευτική**

καταπίεση παντού!

- Όχι στην ιμπεριαλιστική ανάμειξη και στους πολέμους δι' αντιπροσώπων στο Σουδάν, στο Κονγκό και παντού!
- Όχι στην καταπίεση των Κούρδων! Υπερασπιστείτε το δικαίωμα αυτοδιάθεσης των Κούρδων.
- Κάτω ο αντιδραστικός εθνικισμός και η ξενοφοβία! Εργατικός διεθνισμός!
- Για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και πόλεμο, με αρμονία μεταξύ ανθρώπου και φύσης.
- Για εργατικές κυβερνήσεις και σοσιαλισμό.

Προλετάριοι όλων των χωρών, ενωθείτε!

Η πρόσκληση αυτή υποστηρίζεται από:

TIR (Tendencia Internacionalista Revolucionaria)/Διεθνιστική Επαναστατική Τάση, Ιταλία

SI Cobas, Ιταλία

Partido Obrero, Αργεντινή

Polo Obrero, Αργεντινή

NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Ελλάδα

ΟΚΔΕ Σπάρτακος, Ελλάδα

Crvena akcija-Crvena inicijativa /Κόκκινη Δράση-Κόκκινη Πρωτοβουλία , Κροατία-Σερβία

SEP /Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, Τουρκία

İnqilabin Sesi / Φωνή της Επανάστασης, Αζερμπαϊτζάν

Fuerza 18 de Octubre, Χιλή

Tribuna Classista, Βραζιλία

La Fragua, Ουρουγουάη

United Front Committee for a Mass Labor Party (UFCLP), ΗΠΑ

May Day 2024: Workers of the world against wars, militarization and the war economy

Week after week the trumpets and drums of war are getting louder and louder, with Europe in the first line. While the imperialist slaughter in Ukraine is raging on, European members of NATO are calling and planning for “preparations for war”, “war economy”, reinstating military conscription, stoking reactionary nationalism and xenophobia. The EU and its member states increase their military budgets, preparing to make the workers and the youth “cannon fodder” to prop up their share in the re-division of the world.

Israel's genocidal war against the Palestinian people has just completed 6 months with tens of thousands of Palestinian children and old people dead, thanks to the sponsorship of the USA and other imperialist powers on which it relies to commit daily massacres with total impunity.

At the time of drafting this internationalist appeal for May 1st, international political tension has become significantly more severe, threatening to break out into a generalized war in the Middle East.

The Netanyahu government's evident attempt to overcome its difficulties by expanding the war to the entire Middle East region must lead us to further strengthen the international mobilization against the Zionist state and its protectors.

On the Pacific border of Eurasia, Japan's government is revising the constitution - with the endorsement of the U.S. victors who imposed it on the defeated power, with the terror of two atomic bombs - in order to carry out an unrestrained, full-scale rearmament and face off China's growing economic influence and military assertiveness in the region, where Taiwan's future is playing the role of a time bomb.

The global context of capitalist crisis and growing rivalry between capitalist powers, including Russia and China, are undermining the industrial and financial supremacy of the established imperialist states, the U.S. and Europe. Far from creating a new balanced and peaceful equilibrium as the supporters of the "multipolar world" claim, this is pushing the declining powers to shore up their primacy through protectionism, state-funded industrial policy, and military intervention. The Third World War has never been so likely an outcome, whether intended or unintended, of inter-capitalist strife.

While the war in Ukraine is slaughtering hundreds of thousands people and displacing millions in the European core of capitalism, in the African continent - Sudan and Congo in the frontline - lower-intensity, but no less bloody wars are being waged in the clash between the same monopolies competing for natural resources and cheap labour.

Even in Latin America, whereas the confrontation between big powers does not explode in open wars, it manifests itself in the bourgeois support for military coups or right-wing caudillos (the latest being Milei in Argentina), usually aligned with the U.S. or European imperialisms, to carry out an open war against workers, taking away historic labour gains and the rights to self organization, strike and protest. Only the independent struggle and mobilization of the workers at the head of the exploited people, sustained by the unity of the employed and the unemployed can stop them, certainly not the centre-left bourgeois coalitions like Lula's in Brazil, which are conciliating with the fascistoid military and also enacting capital-friendly legislation against labour, Peronism in Argentina or the Kemalist CHP in Turkey, which propose to the starving working people to "wait" until Milei or Erdogan "get worn out" in order to defeat them in far away elections in 2027 or 2028.

Israel is taking advantage of this warlike and militaristic environment to achieve its "vital space" establishing a Greater Israel, going its own genocidal way against Gaza Palestinians, aiming at intensifying ethnic cleansing. Behind Israel stands its sponsor, the United States and Western imperialism, which, despite frictions and divergences, continue to support the genocide militarily and financially.

We revolutionaries uphold the right of the oppressed to revolt by all means. October 7 was a response to Israel's increasingly aggressive policy against the Palestinian people in Gaza, Jerusalem and the West Bank, which has put its leadership's commitment to the Oslo Accords and the unworkable two-state solution in crisis. We declare our unconditional support for the united front of the organizations of Palestinian resistance and we emphasize that the victory of the Palestinian people depends on transforming the current conflict into a revolution that will conquer a unique, secular and socialist Palestine, which is only possible with a revolutionary wave in the region, uniting in the struggle for a Socialist Federation of the Middle East.

The emotion, the indignation, the will to fight against Israel's oppression and genocide in Palestine must help raise awareness of the larger picture of the other not less bloody wars, and of the looming danger of a Third World War. **The workers, the proletarians called upon to accept heavy sacrifices for the economy of war, and to slaughter one another to decide who will exploit them, must reject these sacrifices and declare war on the wars of capital and organize themselves to overthrow capitalist domination of the world.**

Historically May Day is the international day of the workers' struggle for the reduction of working time and for emancipation from capitalist exploitation. May Day is also the workers' international day of struggle against the bourgeois state, which has supported capital's exploitation through all its powers: legislation that guarantees the "rights" of capital over wage slavery, the judicial that guarantees capital against any struggle that imperils class oppression (since hanging four worker leaders in Chicago in 1886), and the armed enforcement agencies that all over the world are waging the internal war to enforce exploitation against workers' resistance through strikes and pickets.

The biggest danger facing workers and the whole humankind today is the danger of the capitalist governments dragging the people into a situation of generalized war, which means a worldwide butchery of the kind occurring in Ukraine, Sudan, Congo, Palestine. We must fight it right now, opposing the imperialist governments, perpetrators of the present wars, joining forces internationally in a proletarian camp, against the warring imperialist camps. It is not a question of opposing war with so-called pacifism. We must oppose our proletarian internationalism to the reactionary nationalist poison they are inculcating into the working class. We share our class interests to better wages, shorter work weeks, healthier work and lives with other workers around the world. We share the deep desire to live in peace with our sisters and our brothers all over the world.

We declare our most fervent support for the struggle of the oppressed peoples who are facing imperialist oppression, conscious that the defeat of an oppressor nation is a blow to the imperialist world order and a lever to strengthen the cause of the exploited all over the world.

The workers of the metropolises have the duty to mobilize within their own borders in support of the peoples who are victims of the subjugation of the imperialist bourgeoisie in their respective countries. This political mobilization today is first of all in support of the Palestinian people.

Let's oppose class brotherhood between native born and immigrants to xenophobia aimed at dividing workers: our class is international, hundreds of millions of us are compelled by war, draught and climate change, land grabbing, to move from countryside to cities, or emigrate to other countries taking big risks. If native workers join their struggles with immigrant workers', the latter won't be used to push wages down.

Let's oppose the war economy!

We must make it clear that in an imperialist war like Ukraine there is no side to be taken, that "the enemy is in our own country". This war is an inter-imperialist war, disguised by each side with pseudo-progressive and pseudo-democratic arguments. The enemy for Russians and Ukrainians are their own governments, which have thrown hundreds of thousands of proletarians into the meat grinder of battlefields to kill and maim each other for the exploitative interests of their respective ruling classes. For workers of European and American NATO countries the enemy are their own governments, which are sending weapons, paid for by their own workers, for Ukrainians workers to shed their blood for NATO corporations to extend their exploitation to the Ukrainian territory and working class. On the other hand, Putin does not represent an anti-imperialist attempt, but seeks to secure the Russian capitalist oligarchy's share of the global pie, even resorting to a propaganda that attacks Lenin's policy and glorifies Tsarist Russia.

All capitalist states, all governments, with their internal struggles and divisions, are expressions of profiteering bourgeoisies linked to the major imperialist powers, to the capitalist monopolies, to the international financial system, and are part and parcel of the social system that produces war. Although several countries have increasingly sharp conflicts with Western big capitalist powers, none of them can be allies in the workers' war on war. It can easily be realized when looking at what kind of relations these states have with their working classes, and with the workers of the countries that are in their respective spheres of influence.

Our camp is not the camp of the bourgeois states, it is the camp of the exploited and oppressed classes, of the workers, of the international proletariat, the only class that has an interest, and has the strength - if it organizes itself - to put an end to the wars that its exploiters wage at its expense. It is necessary for the organizations that stand on the ground of coherent proletarian internationalism, to come together in common initiatives. **The time is now, before it is too late!**

The past matters, but we will be judged from our ability to meet the challenges of our historical period head-on.

On May Day 2024 let us take the streets with the same watchwords all over the world:

- **Stop the NATO-Russia war in Ukraine! "the enemy is at home!"**
- **NO to arms race and war economy! Free health care and education for all! Work less, work all!**
- **Stop genocide on Gaza, free Palestine! Let's support the Palestinian resistance! Stop national, racial, ethnic, religious oppression everywhere!**
- **No to imperialist meddling and proxy wars in Sudan, Congo, and everywhere!**
- **No to oppression of Kurds! Defend the self-determination right of Kurds.**
- **Down with reactionary nationalism and xenophobia! working-class internationalism!**
- **for a society without exploitation and war, of harmony between man and nature.**
- **For workers' governments and socialism.**

Proletarians of all countries, let's unite!

This call is supported by:

Tendencia Internacionalista Revolucionaria (TIR), Italy

SI Cobas, Italy

Partido Obrero, Argentina

Polo Obrero, Argentina

NAR for the Communist Liberation, Greece

OKDE Spartakos, Greece

Crvena akcija / Crvena inicijativa (Red Action / Red Initiative), Croatia/Serbia

SEP (Socialist Worker's Party), Turkey

İnqilabin Sesi, Azerbaijan

Fuerza 18 de Octubre, Chile

Tribuna Classista, Brazil

La Fragua, Uruguay

United Front Committee for a Mass Labor Party (UFCLP), United States